

عنوان مقاله:

موسیقی نثر در تاریخ بیهقی

محل انتشار:

مجله مطالعات زبانی و بلاغی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

--

--

خلاصه مقاله:

تاریخ بیهقی از جمله متون یگانه زبان فارسی است که به دلیل آمیختگی ذاتیش با موسیقی، تقلیدناپذیر و تکرار ناشدنی باقی مانده است. نقش برجسته موسیقی در تولید اثری همچون تاریخ بیهقی، گرچه محصول تلفیق مولفه های بسیار است، انکارناپذیر می باشد. نثر موزون به شکل محسوس در آثار خواجه عبدالله انصاری و گلستان سعدی و سایر نثرهای مسجع دیده می شود که در آن ها سجع و عناصر لفظی و معنوی دیگر، نثر را تا سرحد شعر، ارتقاء می دهند؛ اما موزونیت تاریخ بیهقی بسته به سجع و آرایه هایی از این دست نیست، اگرچه در مواردی از آن ها نیز بهره می برد، بلکه بیش تر به واسطه موسیقی واژگان و پیوند آن با سازمان کلام اوست. یعنی همان وزن و نظمی که در شعر شاعران مدرن غرب و اشعار شاملو دیده می شود. این مقاله، تاریخ بیهقی را به روش تحلیلی از این منظر مورد بازکاوی قرار می دهد و به بررسی مولفه های عمده موسیقی آفرین نثر او همچون موسیقی واژگان که شامل تکرار حرف و صوت و واژه، کاربرد موسیقایی قید و کاربرد موسیقایی حرف «را» است و نیز ترکیب سازی آهنگین، هم نشینی عناصر متضاد، نقش عنصر تشبیه و جابه جایی اجزاء جمله می پردازد و به این نتیجه می رسد که موسیقی درونی نثر در کنار شکل ویژه روایت، دلیل اصلی ارتقاء تاریخ بیهقی از نثری علمی- تاریخی به نثری هنری- ادبی است.

کلمات کلیدی:

Beyhaqi's history, Rhythmic prose, Inner rhythm, Prose poem

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2075425>

